

dokonanie analizy czynników szkody w sposób arbitralny, na podstawie dwóch odrębnych i wzajemnie sprzecznych zbiorów informacji (czynniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne).

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że cła mogą zostać nałożone jedynie w zakresie, w którym są one konieczne celem wyeliminowania skutków dumpingu prowadzącego do powstania szkody; art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że cła pobiera się niezależnie od cel, podatków i innych opłat; oraz art. 20 ust. 1 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wymagających przekazania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których mają być nałożone cła antydumpingowe, w związku z tym, że strona pozwana dopuściła się kilku oczywistych błędów przy ocenie marginesu szkody, a ponadto nie przedstawiła uzasadnienia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, przewidującego termin wynoszący co najmniej 10 dni na przedstawienie oświadczeń złożonych po przekazaniu ustaleń ostatecznych oraz naruszenia ogólnych zasad niedyskryminacji i dobrej administracji w związku z tym, że strona pozwana wyznaczyła skarżące krótszy termin na udzielenie odpowiedzi po przekazaniu ustaleń ostatecznych w dochodzeniu, niż termin udzielony innym stronom postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2012 r. — Tubes Radiatori przeciwko OHIM — Antrax It (grzejniki promiennikowe)

(Sprawa T-315/12)

(2012/C 273/35)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tubes Radiatori Srl (Resana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Vere, K. Muraro i M. Balestriero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Antrax It Srl (Resana, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie R 953/2011-3 i w konsekwencji ustalenie i stwierdzenie ważności wzoru wspólnotowego nr 000169 370-0002 należącego do TUBES RADIATORI srl, który jest nowy i ma charakter indywidualny;

- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Grzejniki promiennikowe — wzór wspólnotowy nr 169 370-0002

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Antrax It Srl

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Naruszenie art. 4, 9 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych a w szczególności podstawy unieważnienia, o której mowa w art. 25 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia ze względu na brak charakteru indywidualnego w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) tego samego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4, 5, 6 rozporządzenia nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2012 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-325/12)

(2012/C 273/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer i M. de Ree)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 maja 2012 r. nr SG-Greffe (2012) D/3150 w sprawie SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 i N 528/2009 — Niderlandy/ING — pomoc restrukturyzacyjna);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony i zasady ostrożności

Komisja nie powinna była wydać zaskarżonej decyzji bez umożliwienia Niderlandom odniesienia się do względów, dla których Komisja doszła w decyzji do wniosku, że Niderlandy udzieliły ING pomoc poprzez wyrażenie zgody na zmianę warunków spłaty.

W każdym razie Komisja naruszyła zasadę słuszności poprzez wydanie decyzji nie uwzględniającej argumentów Niderlandów we wcześniejszym postępowaniu przed sądem, który doprowadził do wyroku w połączonych sprawach T-29/10 i T-33/10, w którym Sąd uwzględnił owe argumenty.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE

Decyzja narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja błędnie stwierdziła w pkt 213 owej decyzji, że zmiana warunków spłaty stanowi pomoc państwa.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, regulaminu postępowania oraz art. 266 TFUE

Komisja nie wykonała prawidłowo wyroku z dnia 2 marca 2012 r. i naruszyła art. 107 TFUE, regulamin postępowania i art. 266 TFUE poprzez powiązanie w owej decyzji zezwolenia na dokonanie wkładu kapitałowego z tymi samymi środkami wyrównawczymi, o jakich mowa w pierwszej decyzji z 2009 r. (Sąd stwierdził ich nieważność w wyroku z dnia 2 marca 2012 r.), chociaż szacowany przez nią rozmiar pomocy wynosił 2 miliardy Euro mniej.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2012 r. — Al-Tabbaa przeciwko Radzie

(Sprawa T-329/12)

(2012/C 273/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mazen Al-Tabbaa (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: M. Lester, Barrister i G. Martin, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 126, Dz. 9) — w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 126, s. 3) — w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, wywiedzione z faktu, że — umieszczając nazwisko strony skarżącej w wykazach załączonych do zaskarżonych aktów — Rada:

— popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych oraz oczywisty błąd w ocenie poprzez zastosowanie spornych środków ograniczających wobec strony skarżącej i uznanie, że zostało spełnione jedno z kryteriów umieszczenia w wykazie;

— nie podała stronie skarżącej wystarczających i adekwatnych powodów umieszczenia jej w wykazach;

— naruszyła prawa podstawowe strony skarżącej: do obrony i do skutecznej ochrony sądowej; oraz

— naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny, prawa podstawowe strony skarżącej, w szczególności prawo własności, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo do dobrego imienia i prawo do poszanowania życia prywatnego oraz rodzinnego.

Postanowienie Sądu z dnia 11 lipca 2012 r. — Rumunia przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/07) ⁽¹⁾

(2012/C 273/38)

Język postępowania: rumuński

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.